

ACC. N:R M. 12068:1.

Detta har en såkallad Kvalle berättat för mig. Mannen var från Gäddede, Småland. Han sade att hans hustru Inga Lena omkallat det för honom och sagt att hennes Moder ofta talade om kyrkogrimmen. Detta var i en av Lydenäslands församlingar. (Kvalle var här nu året för jul.) Berättelsen var denna: När man hade kommit så långt på kyrkogäddet att man efter den tidens sed skulle gå måste ha ett levande djur, till att minnna. Då man hade beslutat att djuret i fråga skulle vara en häst ville man ju ha en fäst i en sådan Hästen skulle vara vit. En bonde ägde en dyliken, men ville ej afhända sig den. Men lät till sist över-

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6

Freyden
grimmor,

hala sig. Men när som väl Hästen
var muread in bärgade bonden att
änga sig förfärligt, att han blev
riskligt rubbad utav gränslse.

Men så byggdes vidare och under tiden
dag bonden. Det syntes nu allt gått
och väl. Men när kyrkan lalen
färdig så samlade den yteesta
muren enast kyrkogärdet ut och blåt
hade hela Hästen. Hålet ingemmu-
rades men nästa natt så samlade
den ner igen. På hände en tid
efter åt s. att en Kurir påkallad
"Lopae" men han var ridande
att just som han rod fält hans
Häst död ned. Kuriren var på väg
mot Ljungby. Med mycket riktiga
undersökelse, i sitt konnol

Fjärde hären. Kall på att infalla i Små-
land, och Kueien var lodsen så han
såg sin döda häst. Men just som
han gick förbi kyrkan där den rita
hästen var inmurad, fick han
se en man som svängad sig upp
på hästen i kyrkan, rappade
till sig, Kueiens konvult och red
i galopp omat Gjungey. Kueien
blev så förvånad att han ej rörde
till sig. Men konvulet kom till
Gjungey i tid, så att man kunde
sända trupper, så att fienderna ej
komono in i Småland, Men sedan
den dagen eller natten så att säga
ramlade ej kyrkans mur ned,
Men knallen sade att det var
Kyrkagjungen, och en sådan skulle

ACC. N:R M. 12068:4

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9

^{fall}
åtmärkta stene (finnas vid väjns kyrkogård
och jag har ju hätt min Maemas
myrke antala den vita hästen
som sågs. Kustande och med elds-
quistar under hovarerna i riddt
kavlar sura ut genom kyrkogårds-
grunden, Och Gud nåde den som
var i dess väg, Och Maemas lilla-
de att det var myrke som kyrka-
grimmarna hade att beställa om
Den häst som Maemas antalade
vid namn kyrkogrimmen var
vit,